

лътъ извиква нѣколко по-способни ученика при дѣската и като турни на дѣската *и* послѣ *ш*, казва на едного отъ тѣхъ: произнеси първата буква; ученикътъ произнася *и и и и*; произнеси и втората буква, му казва учителътъ; ученикътъ проинася и втората — *ш ш ш ш*. Подиръ това учителътъ му казва: произнеси сега една подиръ друга и двѣтъ букви, но колкото можешъ по скоро. Ученикътъ произнася и учителътъ го пита: Какво произлѣзе, като произнесе и двѣтъ букви на едно? — излѣзе — *ши*. Често са случва, че ученикътъ самси улучва, а още по-често, че неулучва, тогава учителътъ е длъженъ да обясни, че отъ двѣтъ букви (*ш*) и (*и*) става *ши*. Улучилъ ли ученикътъ или неулучилъ, въ сѣки случай учителътъ е длъженъ да обясни, че отъ *ш* и *и* става *ши*. Подиръ това учителътъ са обръща къмъ цѣліятъ классъ и кара сичкитѣ дѣца да произнасятъ изъ единъ пѣтъ *ши* и ги кара още да го напишѣтъ. Като са увѣри учительтъ, че ученицитѣ вече разбрали, тогава той туря пакъ *ш* послѣ *и* и ги кара да ги произнасятъ и да ги пишѣтъ. Най напредъ треба да пишѣтъ *ши*, а послѣ *иш*; подиръ туй учительтъ скрива буквитѣ *ш* и *и* отъ дѣската, за да не гледѣтъ ученицитѣ на тѣхъ и да пишѣтъ; тогава той пакъ захване да имъ произноси високо и растегнато: *ши* и *иш* нѣколко пѣти, че тогава ги кара да пишѣтъ тѣзи звукове.

Ако ученицитѣ напишѣтъ, безъ да сѣ сбъркажѣтъ, тѣзи звукове, то ще са рече, че тѣ сѣ вече разбрали. Ако не сѣ разбрали, треба пакъ да